

og Vægttold, og denne sidste er kun 1 Skill. eller 2 Øre pr. Pd. Nu er det saaledes med de nyere Landbrugsmaskiner, at man i Reglen ikke er tjent med at fortolde efter Værdien, fordi en stor Del af Værdien af saadanne Maskiner er en Patentværdi; de have som Regel en langt større Værdi end den virkelige Produktionsværdi. Jeg skal dog ikke trætte med Eksempler herpaa, jeg antager, at det er kendt fra alle Sider. Man har derfor foretrukket en Vægttold. Ser man nu hen til den gældende Toldlov og til de Forslag, som foreligger, er den gamle Vægttold altsaa 2 Øre pr. Pd., medens Folketinget foreslaar 1 Øre, og dette høje Tings Flertal foreslaar 5 Øre pr. Pd. Det er en saa stærk Forøgelse af den nuværende Toldsats, at det omtrent er 150 pCt., Flertallet vil lægge til. — Jeg skal nu forlade Landbrugsmaskinerne og gaa over til en Post som Seletøj og Sadelmagerarbejde. Der er det ejendommelige ved vor Toldlov, at de store Positioner, som interessere Landbruget, kan man næsten ikke finde paa Toldloven. Det er ingenlunde saaledes, at vi ere fri for at betale Told af dem, men man overlader det uden videre til Toldvæsenet at bestemme, under hvilke Positioner vore Forbrugsgenstande skulle søges. Jeg har saaledes gennemgaaet denne Position om Huder og Skind og har været meget i Tvivl om, hvor Seletøj og Sadelmagerarbejde skulle høre hen, og andre have ogsaa været i Tvivl derom. Det undrer mig, at saa vigtig en Post som Seletøj ikke er særlig anført, men formodentlig skal det findes under Position Nr. 180. Den gamle Toldsats er 16 Skill. for Pundet, og Flertallet foreslaar nu at gaa op fra 16 Skill. til 50 Øre. Det er den Venlighed over for Landbruget, som det høje Flertal her har lagt for Dagen. Det er jo en meget betydelig Forøgelse af Tolden paa Seletøj, som er saa meget mere uheldig, som det er bekendt, at vi i den nyere Tid faa ikke saa lidt Seletøj indført fra Amerika, Seletøj, som er langt bekvemmere og langt lettere i det hele taget end det, der forarbejdes her i Landet. Saaledes er det altsaa gaaet ved denne Hovedpost, og jeg skal nævne en tredje Post, der interesserer Landbruget, det er Mejerispande. Det er en meget betydelig Post, saa stor en Post, at der i den senere Tid er tjent store Formuer her i Landet paa at tilvirke disse Spande, og det er maaske et af de Fabrikata, hvor den indenlandske Industri i de senere Aaringer har tjent mest. Her gentager det sig atter, at man meget van-

skelig paa Toldloven finder, hvor Mejerispande egentlig høre hen. Det er underligt, at saadanne Smaating som f. Eks. Spyttebakker, Strikkepinde, Skøjter, Askebægre og Fuglebure ere nævnte paa vor Toldlov, men en Ting som Mejerispande er aldeles ikke nævnt. Jeg har været i Tvivl, om de skulle være under Nr. 136, hvor der ganske vist staaer Spande, men der er vistnok ikke tænkt paa Mejerispande, eller under Nr. 139, hvor der staaer Toiletspande og Vandkander, men jeg synes dog virkelig, at en saadan Post som Mejerispande nok kunde have taalt den Ære at være særlig anført. Jeg antager imidlertid, at de skulle være under den billigere Position, altsaa Nr. 136. Der er den gamle Told 1 Skill. pr. Pd., altsaa 2 Øre. Nu er jo det saaledes, at Raajærn, der hidtil har betalt en Told af en halv Øre pr. Pd., foreslaas fri for Told, men saa vil der være Billighed i, at vi blive fri for at betale denne halve Øre. Efter Folketingets Forslag ere disse Ting satte til en Told af 1½ Øre, men det høje Flertal foreslaar, at vi skulle blive staaende ved de to Øre. Det er paa alle Poster saaledes, at Landbruget faar slet ingen Godtgørelse for, at Raastoftolden er eftergivet Industrien. Hvad Fornøjelse kunne vi egentlig have af, at Industrien faar eftergivet Raastoftolden, naar vi paa de Varer, som vi skulle købe, endda skulle betale mere, end vi have betalt før. — Jeg kunde nævne saadanne mindre Ting som Hestesko, Position Nr. 137, hvor den nuværende Told er 1 Skill. Flertallet foreslaar uden videre 2 Øre, uagtet der burde være trukket ½ Øre fra, naar Smedene kunne købe deres Jærn ½ Øre billigere. Der er flere andre Ting, jeg kunde nævne, f. Eks. Smørtræer, som ogsaa ere en vigtig Ting for Landbruget, idet jo vore Bødkere maa lave en Mængde Smørtræer til den umaadelige Mængde Smør, vi eksportere. Ogsaa der foreslaar det høje Flertal, at man i Stedet for 0,15 Skill., lig med 0,3 Øre efter Folketingets Forslag, skal sætte 0,4 Øre.

Endelig skal jeg nævne en Ting, som ogsaa interesserer Landbruget, det er Petroleum. Jeg vil minde om, at Petroleum er den eneste Belysningsvædske, som vi have ude paa Landet. I Købstæderne have de elektrisk Lys, nogle Steder, og de have Gas, men ude paa Landet maa vi nøjes med Petroleum. Derfor vil en Skat paa Petroleum i særlig Grad komme til at hvile paa Landbruget, og den kommer dobbelt til det, eftersom vi nu indføre Petroleumsmotorer rundt omkring paa Landet.